

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน คุณธรรมที่สูงส่งที่สุดคือการอยู่อย่างเรียบง่าย นั่นคือไม่พูดเสียงดังแต่พูดอย่างอ่อนหวาน เวลาลูกๆ จะไปจากโลกที่ใช้เสียงนี้เข้าไปสู่โลกของการเคลื่อนไหว แล้วจากการเคลื่อนไหวลูกๆ ก็เข้าไปสู่ความเรียบง่าย ดังนั้นอย่าได้เข้ามาสู่เสียงมากเกินไป
- คำถาม:** ด้วยการสร้างสมคุณธรรมหลักประการใดที่ลูกจะสามารถสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งอื่นๆ ทั้งหมดได้โดยอัตโนมัติ?
- คำตอบ:** คุณธรรมหลักในการสร้างสมคือความบริสุทธิ์ เหล่าเทพมีความบริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงมีคุณธรรมที่สูงส่งในตนเอง ไม่มีใครในโลกนี้สามารถมีคุณธรรมที่สูงส่งได้ จะมีคุณธรรมที่สูงส่งในอาณาจักรของราวันได้อย่างไร? ลูกๆ ที่สูงศักดิ์กำลังสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งในเวลานี้
- เพลง:** ไม่มีใครพิเศษสุดเหมือนกับพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา...

โอมชานติ เวลาลูกๆ เข้าใจว่ามีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่เปลี่ยนแปลงสิ่งที่เสียไปแล้วให้กลับมาดี ผู้คนไปหาผู้อื่นมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไปในการจาริกแสวงบุญมากมายมาหลายปี มีผู้เดียวเท่านั้นที่ได้เปลี่ยนแปลงสิ่งที่ได้เสียหายไปแล้ว เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้กลับมาบริสุทธิ์ มีผู้ให้การหลุดพ้น, ผู้นำทางและผู้ปลดปล่อยผู้เดียวเท่านั้นเช่นกัน นี่คือการยกย่องของท่าน แต่เพราะมีมนุษย์จำนวนมากนับไม่ถ้วน มีศาสนาหลักมากมายและคัมภีร์มากมาย ผู้คนจึงแสวงหาพระเจ้าในหนทางต่างๆ มากมาย พวกเขาไปที่สัตว์ขัง (ชุมนุมทางจิต) เพื่อความสงบและความสุข ผู้ที่ไม่ได้ไปยังสัตว์ขังเหล่านั้นก็คงอยู่อย่างซบเซากับมายา ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ผู้คนไม่รู้ว่ายุคทองจะมาถึงเมื่อไหร่หรือเวลานี้เป็นยุคอะไร ลูกคนไหนก็ตามสามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ แน่หนอนว่ามีความสุขในโลกใหม่และมีความสุขในโลกเก่า มีผู้คนมากมายและศาสนามากมายในโลกเก่านี้ ลูกสามารถอธิบายแก่ใครก็ตามว่ายุคทองเคยคงอยู่ในอดีต และเวลานี้คือยุคเหล็ก มีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเดียวเท่านั้นในยุคทอง ไม่มีศาสนาอื่นใดคงอยู่ที่นั่น บาบาสอธิบายแก่ลูกๆ หลายต่อหลายครั้งแล้วและท่านกำลังบอกลูกอีกครั้ง แสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างโลกเก่าและโลกใหม่แก่ใครก็ตามที่เข้ามา ไม่ว่าพวกเขาจะพูดอะไรก็ตาม บางคนพูดว่าช่วงระยะเวลาของแต่ละวงจรคือ 10,000 ปี บางคนก็พูดว่า 30,000 ปี มีความคิดเห็นมากมายนับไม่ถ้วน พวกเขาพูดถึงทางของคัมภีร์ มีคัมภีร์มากมายและมีหลายทิศทาง สิ่งเหล่านั้นเป็นทิศทางของมนุษย์ คัมภีร์เขียนโดยมนุษย์เช่นกัน เทพไม่ได้เขียนคัมภีร์เหล่านั้น ในยุคทองมีศาสนาเทพ พวกเขาไม่แม้กระทั่งเรียกว่าเป็นมนุษย์ บอกเรื่องราวทั้งหมดนี้กับเพื่อนฝูงญาติมิตรของลูกที่ลูกพบเจอ จะต้องมีการคิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ มีผู้คนน้อยมากในโลกใหม่ ในขณะที่ประชากรของโลกเก่าได้มีการเติบโตอย่างมาก ในยุคทองมีศาสนาเทพเดียวเท่านั้นและมีมนุษย์น้อยมาก เหล่าเทพเท่านั้นที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง มนุษย์ไม่มีสิ่งเหล่านั้น เหตุนี้เองมนุษย์จึงให้การเคารพต่อเหล่าเทพ เหตุนี้เองพวกเขาจึงได้ร้องเพลงสรรเสริญเหล่าเทพ พวกเขารู้ว่าเหล่าเทพอยู่ในสวรรค์ และพวกเขาเองอยู่ในนรกยุคเหล็กนี้ มนุษย์ไม่สามารถมีคุณธรรมที่สูงส่งได้หากใครบางคนพูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้มีคุณธรรมที่สูงส่งที่ดีมาก บอกพวกเขาว่า ไม่เลย เหล่าเทพเท่านั้นที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง เพราะเพียงพวกเขาเท่านั้นที่บริสุทธิ์ ที่นี้เป็นเพราะไม่มีใครบริสุทธิ์จึงไม่มีใครสามารถมีคุณธรรมที่สูงส่งได้ นี่คือการพิจารณาปีศาจของราวัน เหล่าเทพที่มีคุณธรรมที่สูงส่งเป็นของต้นไม้ใหม่และแล้วต้นไม้ก็ได้ออกมาเก่า ไม่มีผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่งใดสามารถอยู่ในอาณาจักรของราวันได้ ในยุคทองมีหนทางครอบครัวของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ผู้คนในหนทางครอบครัวได้รับการยกย่อง ในยุคทองพวกเราคือเทพที่บริสุทธิ์ หนทางของการสละละทิ้งไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ลูกได้รับประเด็นมากมาย อย่างไรก็ตามประเด็นทั้งหมดเหล่านี้ไม่สามารถอยู่ในสติปัญญาของใครได้ ลูกสับสนเพราะลูกมีประเด็นต่างๆ ลูกไม่ได้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง คุณธรรมที่สูงส่งเดี๋ยวนี้ดีมาก: การไม่พูดมากเกินไปกับใครโดยไม่จำเป็น การพูดอย่างอ่อนหวาน และการพูดน้อย เพราะเวลาลูกๆ ต้องไปจากโลกที่ใช้เสียงนี้เข้าไปสู่โลกของการเคลื่อนไหว และแล้วก็เข้าไปสู่โลกของความเรียบง่าย ดังนั้นจงหยุดการพูดมากเกินไป บางคนพูดน้อยมากและอ่อนหวานมากก็เป็นเพราะเข้าใจว่ามาจากครอบครัวที่สูงศักดิ์ ขอให้ผมเพชรพลอยออกมาจากปากของลูกอย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าลูกจะพูดกับใครก็ตามแม้ว่าจะพูดกับชั้นยาสีฟันก็ให้อธิบายแก่พวกเขาถึงความแตกต่างระหว่างโลกเก่าและโลกใหม่ ในยุคทองเคยมีเทพที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง เคยเป็นหนทางของการครองเรือน ศาสนาของลูกๆ ชั้นยาสีฟันนั้นแยกกันโดยสิ้นเชิง อย่างไรก็ตามลูกก็เข้าใจว่าโลกใหม่สะอาดประจักษ์และเวลานี้ตาโมประจักษ์ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาตาโมประจักษ์ พวกเขาได้รับร่างกายที่ตาโมประจักษ์ เวลาคือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ทุกคนเรียกว่าเป็นผู้

ไม่บริสุทธิ์ นั่นคือโลกที่บริสุทธิ์ที่สะอาดประจักษ์ และแล้วโลกใหม่ก็กลับมาเก่า ปัจจุบันมนุษย์ทั้งหลายไม่เชื่อในพระเจ้า เหตุนี้เองจึงมีความปั่นป่วนอย่างมาก เพราะพวกเขาไม่รู้จักรบผู้เป็นเจ้าและพระผู้เป็นนายของพวกเขา พวกเขาจึงเฝ้าแต่รบราและต่อสู้กัน ผู้ที่รู้จักผู้สร้างและสิ่งสร้างก็เรียกว่าเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า ผู้ที่เป็นของศาสนาของการสละละทิ้งก็รู้จักโลกใหม่ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้แม้กระทั่งไปที่นั่น พ่อได้อธิบายแล้วว่าดวงวิญญาณทั้งหมดในปัจจุบันตาโมประจักษ์เวลานี้ใครสามารถทำให้ดวงวิญญาณทั้งหมดสะอาดประจักษ์ได้? เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถทำเช่นนั้น มีผู้คนน้อยนิดมากในโลกที่สะอาดประจักษ์ ในเวลานั้นที่เหลืทั้งหมดอยู่ในดินแดนแห่งการหลุดพ้น นั่นคือธาตุมหาธาตุที่ซึ่งพวกเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ นั่นเรียกว่าบราห์มาน์ ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย ละครนี้คงอยู่ตลอดไปซึ่งดวงวิญญาณทั้งหมดมีบทบาทที่จะต้องเล่น ไม่มีใครสามารถบอกลูกได้ว่าเมื่อไรการละเล่นนี้เริ่มขึ้น ละครนี้คงอยู่ตลอดไป พ่อต้องมาเพียงเพื่อที่จะเปลี่ยนโลกเก่าให้กลายเป็นโลกใหม่ ไม่ใช่ว่าพ่อจะสร้างโลกใหม่ เมื่อผู้คนไม่บริสุทธิ์พวกเขาก็เรียกหาพ่อ ไม่มีใครในยุคทองเรียกหาท่านเพราะโลกนั้นบริสุทธิ์ รวามทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์และแล้วพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดมาและทำให้ลูกบริสุทธิ์ กลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มากล่าวได้ว่าเป็นครั้งต่อครั้ง กลางวันคือรุ่งอรุณแห่งความรู้ ไม่มีใครไม่รู้ที่นั่น หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเรียกว่าเป็นหนทางของความมืดของความไม่รู้ ในขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่เหล่าเทพก็เข้ามาสู่ความมืด เหตุนี้เองจึงมีการแสดงไว้ในภาพของบันไดว่าผู้คนได้ไปผ่านสภาพสะอาด, ราโจและตาโมอย่างไร เวลานี้ทุกคนอยู่ในสภาพของการเสื่อมโทรมอย่างสิ้นเชิง พ่อมาเพื่อจะโยกย้ายลูก นั่นคือเพื่อเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เมื่อเหล่าเทพมีชีวิตอยู่ มนุษย์ที่มีอุปนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจก็ไม่ได้มีชีวิตอยู่ เวลานี้ใครที่จะทำให้ผู้ที่มิอุปนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจให้กลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง? เวลานี้มีศาสนามากมายและผู้คนมากมาย พวกเขาเฝ้าแต่รบราและทะเลาะเบาะแว้ง ในยุคทองมีศาสนาเดียวเท่านั้น ไม่มีเรื่องของความทุกข์ที่นั่น เรื่องเล่ามากมายได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ ผู้คนได้อ่านสิ่งเหล่านั้นมาชาติแล้วชาติเล่า พ่อพูดว่าคัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีใครสามารถบรรลุถึงพ่อได้ด้วยสิ่งเหล่านั้น พ่อต้องมาด้วยตัวเองเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้เช่นนั้น ทำให้พวกเขานั่งลงและอธิบายแก่พวกเขาอย่างอดกลั้น ไม่ควรจะมีการโต้เถียงใดๆ ผู้คนเหล่านั้นมีความหลงทะนงในตนเอง ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาที่มีสาวกของเขาอยู่ด้วย พวกเขาก็จะพูดในทันทีว่า พวกเขาเคยถูกเวทย์มนต์ของบราห์มากุมาริ ผู้ที่รู้จักก็จะพูดว่าประเด็นเหล่านั้นมีค่าควรแก่การคิดถึง ผู้คนทุกรูปแบบมาทำงานแสดงนิทรรศการและงานออกร้านในเทศกาล เมื่อใครในบรรดาพวกเขามาที่นิทรรศการของลูก จงอธิบายแก่พวกเขาอย่างอดกลั้น เช่นที่บาบาอธิบายแก่ลูกด้วยความอดกลั้นอย่างมาก อย่าได้พูดดังเกินไป ผู้คนมากมายก็รวมตัวกันที่นิทรรศการ ดังนั้นบอกพวกเขาว่า ให้เวลาตนเองสักครู่และมาทำความเข้าใจด้วยตนเอง นั้นจะบอกความลับของผู้สร้างและสิ่งสร้างแก่ท่าน เพียงพ่อผู้สร้างเท่านั้นที่สามารถอธิบายตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างแก่ลูกได้ คนอื่นเพียงแค่พูดว่า “เนติ เนติ” (ไม่ใช่สิ่งนี้หรือสิ่งนั้น) ยังไม่มีแม้เพียงคนเดียวสามารถกลับไปได้ เมื่อได้รับการหลุดพ้นด้วยความรู้แล้วก็ไม่มี ความจำเป็นสำหรับความรู้อีกต่อไป ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายความรู้ให้แก่ลูกได้ เมื่อบุคคลที่เป็นผู้ใหญ่ที่บรรลุนิติภาวะอธิบาย ผู้คนก็คิดว่าเขานั้นมีประสบการณ์ เขานั้นต้องได้เคยไปยั้งสัต์ซังลา เมื่อเด็กอธิบายเขาก็คิดว่าผู้นี้จะรู้ อะไร ดังนั้นผู้คนเหล่านั้นสามารถที่จะได้รับอิทธิพลของลูกๆ ผู้ที่บรรลุนิติภาวะ ผู้ที่เป็นผู้ใหญ่ พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่ออธิบายความรู้ให้แก่ลูก ท่านทำให้ลูกสะอาดประจักษ์จากตาโมประจักษ์ หากลูกๆ ผู้เป็นแม่นั่งอยู่กับผู้อื่นและอธิบายแก่ผู้คน พวกเขาก็สามารถที่จะกลับมามีความสุขได้ บอกพวกเขาว่า พ่อมหาสมุทรแห่งความรู้ได้ให้โทษของน้ำทิพย์แก่พวกเราผู้เป็นแม่ แล้วพวกเราก็อธิบายแก่ผู้อื่น เฝ้าแต่อธิบายด้วยความถ่อมตนมาก เพียงชี้ว่าท่านนั้นคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ และท่านก็ให้ความรู้แก่พวกเรา ท่านพูดว่าพ่อได้เปิดประตูสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตผ่านลูกผู้เป็นแม่ ไม่มีใครอื่นสามารถเปิดประตูเหล่านั้นได้ พวกเราทั้งหมดกำลังศึกษากับดวงวิญญาณสูงสุด ไม่ใช่มนุษย์ที่กำลังสอนพวกเรา เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกทั้งหมดคือมหาสมุทรแห่งความเลื่อมใสศรัทธา ลูกคือผู้มีอำนาจของความเลื่อมใสศรัทธาไม่ใช่ความรู้ เพียงพ่อเท่านั้นผู้มีอำนาจของความรู้ ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญผู้เดียวเท่านั้น ท่านผู้เดียวคือผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด พวกเราเชื่อในท่านเท่านั้น เป็นเพราะท่านได้สอนพวกเราผ่านร่างของบราห์มาที่บราห์มากุมารและกุมาริได้รับการจดจำ นั้กับพวกเขาและอธิบายอย่างอ่อนหวานมากในวิธีนี้ ไม่ว่าใครบางคนจะมีการศึกษามากมายเพียงใดเขาก็ยังคงถามคำถามมากมาย ก่อนอื่นใดทำให้พวกเขามีศรัทธาในพ่อ บอกพวกเขาว่า ก่อนอื่นใดจงทำความเข้าใจว่าพ่อคือผู้สร้างหรือไม่ เพียงชี้บาบาเท่านั้นคือผู้สร้างของทั้งหมด ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือพ่อ, ครูและสัตคุรุ สติปัญญาควรจะมีศรัทธาว่าพ่อผู้สร้างเท่านั้นที่ให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแก่พวกเรา เพียงท่านเท่านั้นที่อธิบายแก่พวกเรา ท่านจะอธิบายสิ่งที่ถูกต้องเท่านั้นแก่พวกเราอย่างแน่นอน และแล้วไม่มีใครสามารถถามคำถามใดๆ ได้ พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคบรรจบพบกัน ท่านเพียงแค่พูดว่าจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผา งานของพ่อคือการชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เวลานี้โลกตาโมประจักษ์

ไม่มีใครได้รับการหลุดพ้นในชีวิตจนกว่าพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์จะมา พวกเขาทั้งหมดไปอาบน้ำในแม่น้ำคงคา ดังนั้นพวกเขาทั้งหมดต้องเป็นผู้ไม่บริสุทธิ์ พ่อไม่ได้บอกให้ลูกไปอาบน้ำในแม่น้ำคงคา พ่อพูดว่าจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น พ่อคือผู้เป็นที่รักของลูกๆ คู่รักทั้งหมด ทุกคนจดจำผู้เป็นที่รักเดียว เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้สร้างของสิ่งสร้าง ท่านพูดว่ากลับมาฉันสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และจดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยในไฟโยคะนี้ เวลานั้นเท่านั้นที่โลกเก่าต้องได้รับการเปลี่ยนแปลงเพราะบาบาสอนโยคะนี้ การทำลายล้างกำลังยืนอยู่เบื้องหน้า เวลานั้นลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ พ่อบอกทุกสิ่งแก่พวกเราอย่างง่ายดายมาก ลูกบางคนที่รับฟังพ่อโดยตรงก็ไม่สามารถที่จะมั่นคงในขณะที่ลูกรับฟัง สติปัญญาของลูกก็เฝ้าแต่วิ่งไปในทิศทางอื่น สิ่งเดียวกันเกิดขึ้นในความเลื่อมใสศรัทธา ทั้งวันนั้นก็สูญเสียไป สติปัญญาของพวกเขาก็เร่ร่อนไปที่นั่นด้วยเช่นกันในระหว่างเวลาที่พวกเขาเก็บไว้เพื่อความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งเดียวกันนั้นอาจจะเกิดขึ้นกับทุกคนเนื่องจากมายา ลูกบางคนก็เข้ามาในขณะที่กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อ เวลานั้นก็สูญเปล่าไปด้วยเช่นกัน ไม่มีการสะสมรายได้ด้วยการทำเช่นนั้น พ่อพูดว่าอยู่ในการจดจำระลึกถึงแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย เมื่อลูกเข้ามา สติปัญญาของลูกก็ไม่มี การจดจำระลึกถึงพ่อ มีความสับสนอย่างมากมายเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ อย่าได้แม้กระทั่งหลับตาของลูก ลูกต้องนั่งในการจดจำระลึกถึง อย่าได้กลัวที่จะล้มตา ให้เปิดตาของลูกไว้และมีการจดจำระลึกถึงผู้เป็นที่รักในสติปัญญาของลูก การนั่งหลับตาไม่ใช่ระเบียบของที่นี่ พ่อพูดว่านั่งในการจดจำระลึกถึง ท่านไม่ได้บอกลูกให้หลับตา หากลูกหลับตาและกัมมัตริษะลงแล้วพ่อจะสามารถเห็นลูกได้อย่างไร? อย่าได้หลับตาของลูก หากลูกหลับตาต้องมีบางสิ่งบางอย่างที่ไม่ถูกต้องนั่นคือลูกต้องจดจำคนอื่น พ่อพูดว่าหากลูกจดจำเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูก, ลูกก็ไม่สามารถเป็นคู่รักที่แท้จริงได้ เมื่อลูกกลายเป็นคู่รักที่แท้จริงเท่านั้นที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ความเพียรพยายามทั้งหมดอยู่ในการจดจำระลึกถึงนี้ เพราะสำนักที่เป็นร่างลูกจึงล้มพ่อและล้มลูกคลุกคลานไปทั่ว จงกลับมาอ่อนหวานมาก บรรยายากนั้นควรจะมีอ่อนหวานมากด้วยเช่นกัน ไม่ควรจะมีเสียงดัง ใครก็ตามที่มาควรจะสามารถได้ยินว่าลูกพูดอ่อนหวานเพียงใด ควรจะมีความเงียบสงบอย่างมาก ลูกต้องไม่รบราหรือทะเลาะกัน ไม่เช่นนั้นแล้วเหมือนกับว่าลูกได้ประณามทั้งพ่อ, ครูและสัตกูรู แล้วลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ต่ำ เวลานั้นลูกๆได้รับความเข้าใจแล้ว พ่อพูดว่าพ่อกำลังสอนลูกเพื่อทำให้ลูกสามารถที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน เมื่อลูกไม่ได้กำลังให้ความรู้แก่ใครลูกก็สามารถเข้าใจได้ด้วยตนเองว่าลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพใด ลูกจะกลายเป็นอะไรหากลูกไม่ได้สร้างปวงประชา หากลูกไม่มีโยคะและไม่มีความรู้แน่นอนว่าลูกจะต้องก้มลงให้แก่ผู้ที่มีการศึกษา ตรวจสอบตนเองหากลูกสอบตกในเวลานี้และได้รับสถานภาพที่ต่ำ ลูกก็จะได้รับสถานภาพที่ต่ำวจนแล้ววจนเล่า หน้าที่ของพ่อคือการอธิบายแก่ลูก หากลูกไม่เข้าใจลูกก็ทำลายสถานภาพของตนเอง บาบาก็เฝ้าแต่บอกลูกด้วยเช่นกันว่าลูกควรจะทำอธิบายแก่ผู้อื่นอย่างไร เป็นการดีกว่าที่จะพูดน้อยและพูดอย่างนุ่มนวล บาบายกย่องผู้ที่ทำงานรับใช้ ผู้ที่ทำงานรับใช้ที่ดีมากก็จะสามารถนั่งในหัวใจของบาบาได้ ลูกสามารถนั่งในหัวใจของท่านด้วยการทำงานรับใช้ ลูกจำเป็นต้องมีการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน และแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะกลับมาสะอาดปรารถนา หากมีประสบการณ์ของการลงโทษมากเพียงใดสถานภาพของลูกก็ลดลงไปตามนั้น หากบาปของลูกไม่ได้รับการปลดปล่อยก็จะต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างมากมายและสถานภาพของลูกก็ลดลง สิ่งนั้นเรียกได้ว่าเป็นการสูญเสีย นี่เป็นธุรกิจเช่น อย่าได้สร้างการสูญเสีย สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง กลับมาสูงส่ง บาบอบอกสิ่งต่างๆแก่ลูกเพื่อช่วยให้ลูกก้าวหน้า ผู้ที่ทำบางสิ่งก็ได้รับผลรางวัลของสิ่งนั้น ลูกต้องกลายเป็นผู้อาศัยของดินแดนเทวดานางฟ้า ดังนั้นจงสร้างสมคุณธรรมตามนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เมื่อกำลังอธิบายแก่ใครจงพูดด้วยความถ่อมตนและอดกลั้นอย่างมาก คำพูดและพฤติกรรมของลูกควรจะมีอ่อนหวานมาก สร้างบรรยากาศแห่งความเงียบสงบ เมื่อไม่มีเสียงดังใดๆ เท่านั้น งานรับใช้ก็จะประสบความสำเร็จ
2. กลายเป็นคู่รักที่แท้จริงและจดจำผู้เป็นที่รักเดียว อย่าได้นั่งในการจดจำระลึกถึงด้วยการหลับตาหรือด้วยการที่ศีรษะของลูกลดต่ำลง คงอยู่ในสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

พร: ขอให้ลูกเพิ่มพลังของชุมชนด้วยสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัด และกลายเป็นตัวของความสำเร็จ

การเพิ่มพลังของชุมชนเป็นงานแรกที่สูงส่งในชีวิตบราห์มินนี้ สำหรับสิ่งนี้เมื่อคนส่วนใหญ่ตรวจสอบอะไรแล้วสำหรับลูกการอยู่กับคนส่วนใหญ่คือการเพิ่มพลังของชุมชน ในสิ่งนี้อย่าได้คิดถึงความยิ่งใหญ่ของลูกเองด้วยคำว่า“ความคิดของฉันดีมาก” ไม่ว่ามันจะดีแค่ไหน หากทำลายความเป็นหนึ่งเดียวกันของชุมชนแล้ว นั่นก็หมายความว่า สิ่งที่ "ดี" นั้นจะกลายเป็น "ธรรมดา" ในเวลานั้นแม้ว่าลูกจะต้องละทิ้งความคิดของลูก แต่ก็มีโชคในการละทิ้งนั้น โดยการทำเช่นนี้ลูกจะกลายเป็นตัวของความสำเร็จและจะมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับผู้อื่น

คติพจน์: เพื่อที่จะประสบความสำเร็จทั้งหมด จงเพิ่มสมาธิในจิตใจของลูก

*** โอม ชานติ ***